

Partiernes ordførere: Lysholt Hansen, Hans Kjær, Christophersen, Grethe Philip og Lütken.

Efter 1. behandling henvist til finansudvalget.

Efter 2. behandling henvist til fornyet udvalgsbehandling.

Finanslovforslaget udviste ved fremsættelsen samlede indtægter på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet til et beløb af ca. 52,1 milliarder kr. og udgifter til et beløb af ca. 49,7 milliarder kr., hvilket under hensyntagen til nettokapitaludgifter på ca. 1,1 milliarder kr. ville give et kasseoverskud på godt 1,2 milliarder kr. De tilsvarende tal i den vedtagne finanslov blev: indtægter ca. 53,5 milliarder kr., udgifter ca. 49,5 milliarder kr. og kasseoverskud ca. 2,9 milliarder kr.

Ved den mundtlige fremsættelse af finanslovforslaget redegjorde økonomi- og budgetministeren for forslagets hovedtræk og omtalte herunder de besparelser, som regeringen havde søgt opnået, bl. a. ved en reduktion af driftsudgifterne og de ikke lovbundne tilskud med henholdsvis 3 og 5 pct.

Ministeren beskæftigede sig bl. a. indgående med kommunernes dispositioner og deres betydning for de statslige udgifters forløb og udtalte i denne forbindelse bl. a. følgende:

„Skal vi bringe væksten i de offentlige udgifter ned, og det er vi nødt til, så kan vi ikke undgå at berøre de opgaver, som kommunerne varetager, og som for de flestes vedkommende er lovbestemte. Det er her, den stærkeste udgifts- og personalestigning findes. Næsten $\frac{3}{4}$ af det samlede personale, der er beskæftiget ved offentlige gratisydelse, er ansat i kommuner og selvejende institutioner. Disse tegner sig tilmed for 85 pct. af væksten i det offentliges personaleforbrug.“

Ved 1. behandling talte foruden partiernes finanslovsordførere *Flemming Jensen* (KF), *Poul Hartling* (V), og endvidere deltog *statsministeren* i debatten.

Forslaget henvises til finansudvalget, der i sin betænkning indstillede finanslovforslaget til *vedtagelse*, men samtidig fremhævede, at der med afgivelsen af betænkningen ikke fra nogen side i udvalget var taget stilling til den endelige udformning af de enkelte paragrafer. Partiernes stilling til finanslovforslaget og de enkelte dele af dette ville som i tidligere år afhænge af det videre udvalgsarbejde, herunder de ændringsforslag, der blev stillet til lovforslaget ved dets 3. behandling.

Efter 2. behandling af finanslovforslaget henvises dette på ny til finansudvalget, der afgav en tillægsbetænkning med 260 ændringsforslag fra ministrene og 42 ændringsforslag fra forskellige mindretal.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 46 ændringsforslag